

KEMENES VIDÉK

„KISZELL ÉS VIDEKE” FÜGGETLEN ÚJSÁG.

(„KISZELL és VIDEKE”)

Megjelenik minden vasnap.

(„KISZELL és VIDEKE”)

Egy évre 8 kor. | Negyedévre . . . 3 kor. —
Fél évre : 4 kor. | Három hónapra . . . 2 kor. —
Tanulóknak és jegyzőknak egy évre 8 kor., félévre 3 kor.
Szíkesítővel: szerkesztési: szedési és pénteken

Felolós szerkesztő:
Huss Gyula

Celldömök, Dömöki-utca, Gombás-ház — Hirdetésbe
felvezet a kiadóhivatal és örv. Zsigmond István és
könyvkereskedése

A vidék Erzsébet-szobrai.

A nemzetnek Erzsébet királyné iránt érzett imádata Budapestre tervezett szobra javára olyan nagy összeget, három milliót hordott össze, a melyre nem csak nálunk nincs példa, de hatalmas, gazdag nemzeteknél is aig akadunk párjára. Aig teremthetne a művész teremtőn olyan monumentális alkotást, a mely el tudná nyelni az óriás összeget. Ha teremtenének is valami mérhetetlenül nagy emléket, akkor sem fejezné ki a nagy királyné szerénységét, finom nőieségét, zajtalan, csendes életét. A szoborra két millió valóban elég lenne.

A szobor-bizottságnak elég nagy fejtörést okoz most, hogy az összegnek főlős részét milyen celra fordítsák. Garmadával teremnek a tervek, a melyekből meglehetősen láthatjuk, hogy a nagyasszony emlékéhez fűződő intézményekre kívánják fordítani. Magyarországon élünk, mi sem természetesebb tehát mint az, hogy ezeket az intézményeket ismét a fővárosban akarják központosítani, vagyis azt a pénzt, a melyet az ország minden kis falucskája, minden kis kunyhója is áldozatának tekint, ismét a főváros emelésére akarják költeni.

Sokat panasztolt, régi átka ennek az országnak, hogy benne teljesen elhanyagolják a vidéket. Minden áldozatot, minden befektetést, minden fényt, pompát, ipart,

kereskedelmet, tudományos intézményeket művészi alkotásokat — csak Budapestre akarnak összehordani, mintha az ország csupán egyetlen városból állana, mintha a kultúra áldásaira csak egy város népe ahítoznék.

Budapestnek elfogult pártolása ugyszólván teljesen fölszivja a vidék életérjét. Míg Budapesten, az egész ország közpénzeiből létrehozott, szinte tulságozan ragyogó állapotokat látunk, addig a vidék kulturája fenytelen marad.

A vidék elhanyagolását mi sem jellemzi jobban mint az, hogy a főlősleg miként való felhasználásánál egyetlenegyszó sem hallatszott a vidék érdekében. már pedig talán mondhatjuk, hogy az összeghez a vidékek is volt egy kis köze.

Tagadhatatlan, hogy a fővárosban állítandó szobornak tökéletesnek kell lenni, azon az adományok felosztásának, a begyűlt összeg redukálásának nem szabad megüsznani.

Mikor azonban tudjuk, hogy főlősleges pénz minden körülmények között marad, mert éppen a művészi finomság érdekében kell maradni, akkor igenis joggal megkövetelhetjük, hogy a főlősleg vidéki művészeti célok javára fordítsák. Hiszen olyan szegény Magyarországon vidéke modern művészi alkotásokban. Mi ért keljen a vidéknek Budapestre zarándokolni, ha nagyjaink emléke előtt akarja lelkét a mindennapiságból fölemelni?

Hiszen a hazafias érzést az emlékeztető szoborművekkel fejleszteni kell az Alföld metropolisaiban, a Kárpátok alatt, Erdély bércei között, a négy folyam mentén és a Balaton vidékén is. Végre azt sem tagadhatjuk, hogy a művészi érzék fejlesztését nemcsak azok számára kell biztosítani, a kik a művészi objektumokkal egyébként is bőven megáldott fővárosban laknak vagy a kik néha napján oda fölrándulnak. Egy-egy szép szobormű miért ne gyönyörködhetné a vidék emberének lelkét is; miért ne taníthatná a vidék nagy városba sürdün bejáró falusi ember is azoknak a nagy cselekedeteknek megbecsülésére és követésére, amelyet az ércebe öntött vagy márványba faragott szobor kifejez?

A vidéki társadalom tehát álljon talpra és erélyesen követelje, hogy a főlős pénzből husz vidéki városban is állítsanak szobrot. Annyi pénz van, hogy egy-egy város, így is ötvenézer koronás szobrot nyerhet, tehát abszolút becsü műmellel gazdagodik. Ne költseik el az egész összeget a rendeltetésének meg nem felelő, holmi fővárosi utcafelbontásra, szabályozásra, a szoborral összeépített irdatlan kőművesmunkára.

A vidék olyan szépen kivette a részét a királyné fölött való gyászából, emlékére olyan szép áldozatokat hozott, hogy nem érdemel meg mellőzést. Ne is említsünk mást, mint azokat a ligeteket, erdőcskéket, a melyeket a királyné em-

Egy asszony, a ki mindent tud.

Kedves barátom,
— hiszen ha nem tudnék annyit, ha nem látnék annyit előre . . .

Akkor edes, jó barátom, e szomorú és keseru levél helyett én magam mennék önhöz oly igazán, mint ahogy most ott áll az ablaknál és megáll a szivedobogása, ha egy asszonyi alak jön az ablak felé, egy asszonyi alak, kinek repest, fejtartása, hasonlított valamiképen az enyémhez.

Nem felek, hogy harminc és egynehány évemmel neveltségessé válok. Igenis tudom, hogy ön így var ream, ahogy a régi romantikus regényekben van megírva, igenis jól tudom, hogy minden idegzsáma remeg az utanam való várakozástól. Most még remeg, majd — eltelvén — minden ideje a reménysegnek — csuf, rekedt kacagás tör ki ajkan és odasorol azok köze, a gyalázatos asszonyok köze, kik százszer alaválóbbak az igazi bunóösknel, mert játszanak a szenvedélyvel, a tüzzel, a boldogtalansággal, de, az

utolsó pillanatban jól vigyáznak, nehogy valahogy megegyessék magukat

Nem, kedves barátom, én nem vagyok ama gyalázatos hűdegszivű, forró fantáziaju játékosok közül való. En nem akartam az ön gyötrődésében gyönyörködni. És ha en is csak az érzesem szavara halgatnák, akkor e kusza sorok helyett, melyeket gyűlölettel fut át, engen latna maga előtt. És a keserű átkok helyett szerelmes csokok fakadnának ajáran.

Mondom, minden így volna, ha nem tudnák annyit, ha nem járnam volna kora gyermekásgemtől kezdve nyitott szemmel az életben.

Mikor maga kért. könyörgött, könyörgődött, mikor en hallgatva, ajkamat összeszorítva, szinte halála vála álltam maga előtt, mikor maga ketségbeesetten kérdezte: hat nem szeret?, akkor en mar tudtam, hogy szeretem és talán többbe soha-soha sem fogok megszabadulni ettől a kínzó, sóvárgó szenvedélytől. Am azt is tudtam, hogy nem megyek el magához soha-soha.

Nem beszéllek önnek hüségrol, becsületrol. Mire való volna ez? Maga napnal világosabban

bebizonyította nekem, hogy ha egy férfi és egy nő igazán szeretik egymást, akkor minden romból köztükük is ök maguk építik fel újra az új világot. Igaza volt, nem volt, nem tudom, mert nem is gondolkoztam rajta egy pereig sem. Mig maga beszélt, en folyton erre gondoltam: milyen gyermekes, milyen naiv! A mi engem visszatart az az en lelkemben van. Ason nem változtathat az ön beszéde s nem változtathat az én akaratom, mint ahogy hiába akarnám akár meggyözéssel, akár erőszakkal bama szememet kékre változ atni.

Mert értse meg, a szenvedély legmámorosabb orajában, mikor zokogva kiáltott önért a szívem, mikor vad, forró tűz rázta meg testemet, akon mar tudtam, hogy soha-soha nem leszek az ön szeretője és előbb hagyja el megkínzott testemet a lelek, mintsem valaha másként teszek, mint ahogy énemnek benső parancsára tennem kell.

Mert higye el, semmi más nem tart vissza öntől, csak az, hogy kerülhetetlen bizonyossággal tudom, hogy mi fog bekövetkezni és tudom,

„TITANIA” gőzmosó-, vegytisztító- és keimefestő- váltaitat
CELDÖMÖLK, Sági-utca 31.

Tisztításra elfogad: ing, gallér és kézelőket, függönyök, valamint e szakmába vágó dolgokat, uri- és női felső szövetruhákat, selymet, bársonyt, bársonyt, csipkét, azalmá, panamá és posztó kalapokat. Fest mindenfelét minden színre. Vidéki megbízást gyorsan es pontosan eszközöl. Elegendő cím: „TITANIA”, Celedömök.

Önök árak!

Előre meg munka!

„BETEREM” ITK

Tisztelettel értesitem a t. utazó urakat, hogy minden kívánalmaknak megfelelő „BETEREM” minden esetben jó es olcsón lehet atkezni.
Bankették és lakodalmak rendezését elfogadom.

GRÜNFELD FULÓP Celedömök, Sági-utca 2—4.

„HUNGARIA” általános biztosító r.-t. kerületi ügynökség

lékére ültettek. Hiszen ezek a parkok szinte várnak egy-egy szobrot. E szobor igazán csak a királyné szobra lehet.

A mi vármegyénk méltán számíthat az Erzsébet-szoborra. Főhívjuk első sorban nőegyleteinket arra, hogy sürgősen összehívott gyűléseiken, a szoborbizottsághoz intézett iratban, jelenték be azt az óhajukat, hogy vármegyénk területén szeretnék az egyik Erzsébet-szobrot látni. Városaink ecelekedjenek: ugyanigy, keressék meg országgyűlési képviselőiket, befolyásos közéleti nagyságait; hassanak oda, hogy ezuttal is ne kizárólag Budapest művészete számára foglalják le az egész összeget. A budapesti szobor csak egy művsztet foglalkoztatna. Ha azonban a vidéken is állítanának szobrokat, akkor a művészek egész táborát támogatnánk, a nálunk elég tövises pályájukon. A hazai művsztet kiszámíthatatlan mértékben nyerne, mert hiszen így művszi nemes verseny fejlődne ki s nem lehetetlen, hogy a vidéken néhány olyan szobor teremne, a mely talán művszi értékben sikerültebb is lenne, mint a fővárosi, mert hiszen a kisebb szobor intímsege közelebb áll a királyné nemes egyéniségehez. A szobor neve etességet kölcsönözne a vidéknek, és bizonyára hatással lenne az idegenforgalomra, különösen az olyan idegenek látogatására, a kik művszeti tanulmányok végett mindig szívesen indultak körutú.

A városok ve.sengéséből, a szobrok nagy számából a mindenkor magyar királyné nemes példát láthatna arra, hogy ez a nemzet jó szíve örökké lángoló szeretetébe zárja azokat, a kik, igaz ügyében nem hagyták el őt s a kik fölemelték mellette jószágos szavukat.

Sági János.

Építkezéshez alkalmas erős vasuti sínek olcsó árban eladó.
Cim :
Sághegyi Bazaltbánya
Posta : **Celldömök**

A nyaralásról.

A mint elérkezik a természetben az ujjászületés ideje, a mikor a bologató hérsak mint egy hivogatnak árnyat, enyhét adó ligeteikbe, akkor rövid időre levetjük magunkról mindazt a salakot, a mi egy egész évi, pihenés nélkül, küzdés közben reánk tapadt és rajongva gondolkunk a nyaralásra.

Hová mennek nyaralni? Ezt a kérdést vetik fel ilyenkor száz és száz formában. És ennek nyomában annyiféle kombináció támad, hogy a sok terv közül néha egyetlen egyben sem tudván megállapodni, elejtjük a nyaralás egész eszméjét.

Kinek van tulajdonképen szükség e nyaralásra, pihenésre ?

A gazdag ember munkaköre közben az év minden hónapjában kiveszi részét a pihenésből. A szegény ember, a föld népe, a teli hónapokban pihen a nyár tikkasztó hevében végzett aratás után.

A nyaralás, pihenő főképen a társadalom ama osztályának szükséges, a mely magát „középosztály”-nak nevezi. Ezek alkotják ugyanis az emberiség százmillióinak ama leghatalmasabb részét, a melynek az élet fátalalmaiból a legtöbb, a pihenésből a legkevésbb jut. Ide lehet sorolni a diplomás emberek legtöbbszét, orvost, ügyvédet, tanárt, bírót, mérnököt és a hivatalnokokat meg a kereskedői kar minden egyes tagját. Ez az az osztály, a mely értelmességénél fogva a legtöbbet dolgozik. Épen ezek a pályák azok, a melyeken a túlszofaltság a legnehezebb, néha életre halálra menő, kenyérrért való küzdelmet teszi szükségessé.

Reggeltől estig fut az orvos pacienseihez és néha éjszakája sem nyugodt, még akkor sem pihenhet. Egész napokat tölt az ügyvéd íróasztalánál, hogy egy-egy szövevényes pört áttanulmányozzon és gondoktól terhelten, éjszakákat fejtáncolva dolgozza ki a védőbeszédet, a melylyel másnap kegyelmet akar kieszközölni a társadalom egy szerencsétlenné lett páriája részére. A sok hivatalnok egymás hátra zsufolva dolgozik szüntelen egy-egy kevésbé egészséges, levegőjü irodahelyiségében és várja a pihenést hozó nyári szorakozást. De éppen a társadalom ez ugnyvezett középosztálya az, mely számüzve van a drága, költséges nyaralóhelyekről, fürdőköről. Hogyan és hol nyaraljanak ezek ? Azaz jobbanmondva hol és miként pihenhetik ki az agyoncsigázott lateinerek évi fátalalmaikat ?

Nagyon egyszerű a válasz : Otthon !
Érdekes dolog megfigyelni a vidéki városok közönségét így nyár idején. Mintha népvándorlás volna, kapja magát az egészséges vidékre és vagy egyik, vagy másik olcsóbb fürdőhelyre rándul, ahol aztán rendszerint olyan nagyvárosi életet él és önként oly szigorú társadalmi korlátok közé szorítja magát, hogy az mindennek inkább nevezhető mint pisenésnek.

A nagyvárosiak pedig vágó pillantást vetnek egy-egy ilyen kisváros csendességére, levegőjére, erdővel határolt területe felé, a hol levették végre a nagyváros szalonjainak, etikettes levegőjének testet ölt parancsait, és kitért karokkal, szabadon hagytott kebellet szivatnák magukba az életadó, friss úde levegőt.

Mire való hát akkor ez a köftekezés ? Miért hagyja ott a kisvárosi ember szerény, meghitt, kényelmes tanyáját, kicsike kertjét, vagy akár az utcák befásított lugosait ? Miért megy degenbe, miért rohan a fürdőhelyek kényes illatból kábító kurszalonjaiba és miért gyűlöli meg minden ok nélkül, a házi tűzhelyet ?

Nem jól van ez így, kedves de nagyon is hiu nyaraló magyarjaim ! Becatlíj meg mindenki a saját otthonában található kincset ! Ne vagyunk tisztá nagyoltságból az idegenbe, csak azért, hogy ősszel visszatérve, minél drágább nyaralással kérkedhessünk !

NYOMDAI

munkák, kereskedelmi és gazdasági, valamint bármiféle nyomtatványok gyorsan, izléseccen jutányos áron készülnék.

Irodai papírok, írószerek, díszdoboz és díszboríték levélpapírok, üzleti könyvek, mindennemű látképes levelezőlapok, zsebkönyvek, tinták s minden egyéb papír áruk elősragu minőségben v o r s e n y k é p e s á r a k o n

K A P H A T Ó :

„Vörösmarty“-könyvnyomda
könyv, papír és írószerek kereskedése
Devecser, Klapka-utca 16.

hogy ha rálépek az utra, melyre ön hív, nem lesz módomban elkerülni azt, a mi reám várakozik.

Igenis, a mint most látom önt lázban égre, remegve, gyötörőve, a milyen biztonság tudom, hogy mennyi boldognag utjogana lelkében, ha most megpillantana és alásatos szavak mellett csókolná ruhám szegélyét, épen úgy látom a tábbit is, a mi agután következne. Látom, mikor már kissé lehülve, de még mindig szerelmesen, gyöngéden fogad. Majd egyre unottabban, hidegben. Látom a titkos asztásokat, az órára vetett lopott pillantást és olvasom halalosán fakó arcát az első levelet, mely arról szól, hogy nem jöhet el a találkóra, mert egy igen fontos, életbevágó ügy tartja távol...

És én már azt is tudom, hogy azt a levelet követni fogja a többi. Az ürügy már nem is olyan gondosan keressék, a dolog immár nem is olyan életbevágó. Dolga van. Elvégre a férjnek mindig van dolga, elfoglaltsága, ha akarja. Aztán, oh siralmak siralma, látom magamat, a mint levelekre válaszolok. Előbb büszkén, haragosan. És várom dacosan, fenséggel, hogy mint borul megint labaimhoz. Aztán, mikor a harag, a büszkeség nem ér semmit, jön a fájdalom, a bánat, a panasz...

Majd hirtelen megpróbálom a kacérság fegyvereit, hátha féltékeny tudom tenni...

Ostoba vagyok és azt hiszem, hogy az ijesztő lehet csak egy öletészertileg csinálni. Mintha nem kellene az ilyen alaváló mesterkedéshez gyakorlat, tapasztalat, szívbeli aljasság és lelki romlottság. Oh de ügyetlen vagyok, Istenem milyen gyászosan, milyen siralmasan ügyet-

len! Maga gonyosan felkacag és kacagásában már ott cseng az ideges harag is. Mikor lesz vége a komédiának ? Meddig fog még alkalmatlanokdini ez az asszony ? És én — bár tudom, hogy nincs menés, bár érzem, hogy egyre jobban súlydelek, — megfosztom magamat még a bánat szépségétől, a szenvedés méltóságától is, — én — én nem bírom abbahagyni a rettenetes harcot, melyet a biztos vereség tudatával folytatok. Most jön a regény csúf, gyalásatos vége. Most jönnek a kéré, könyörgő kétségbeesett levelek. Levelek, melyekre már választ sem kapok. Aztán még egy-két kiereszkolt, kizsartott találkozás, melyben már nyiltan szemembe vágja, hogy terhére vagyok, hogy menekülni kíván tőlem.

Mit mondhatna nekem az én biztos, pozitív tudásommal szemben ? Azsal a tudással, hogy minden szerelmért véteköz asszony életében eljön az idő, mikor rettenetes árt kell fizetnie a boldog órákért. Vannak bátor lelkek, kik azt mondják, hogy történjen bármi és merészen nyulnak a sors-kerekébe. Én — én gyöngé lélek vagyok és nem bírom el a vezeklést, a szégyent, az ostort...

Pedig mindez oly kérelhetetlen biztonsággal jön el, mint a ragyogó napra a sötét éjszaka. ha nem tudnék, ha nem látnék oly világosan. Ha nem tudnám, hogy a nő szenvedélye ott kezd forrni, hol a férfié kiegott. Ha nem tudnám, hogy nincs kegyetlenebb, szivetlenebb hóhér, mint a ki ábrándult férfi, a ki szabadulni akar, az ötlek karok közül. Szabadulni akar a nőtől, kiért nemrégén meg a világot akarta rombadönteni.

Édes barátom, ha fantáziám nem látná tisztán a meggyalázó vesztőhelyre vezető utat, melyet minden szerelmért megtántorodott asszony megjár, mikor elkövetkezik a bűnhődés órája!... Gyáva vagyok, felek!... Én nem akarom megizelni a csókot, mely után ütés jár és nem akarom a mamentől ragyogó szemeket látni, a mint az unalom szürke köde reájuk ereszkedett.

Amint ön édes barátom ezek után mondhatna nekem, én már elmondtam magamnak. Az ilyen levelet nem könnyű megirni. Sok-sok átvirrasztott éjszaka és átsort nappal után ültem le az íróasztalomhoz, hogy megírjam. Isten vele, édes, drága, jó barátom!... Így skarom megörizni képét, a mit utoljára láttam... Szerelentől lángolva, gyöngéd szavakkal könyörögve, boldogságeri esdve. A beteljesülés órája nem fog elkövetkezni, mert nem elég nagy és bátor a lelkem arra, hogy a szegény szerelmes, bűnös asszonyok váltásdíját fizessem érte.

Választ e hosszú levélre nem várok. Hiába is írna, nem bontanám fel, nem olvasnám el. Én akarom elmondani az utolsó szót, én akarom a regény utolsó sora után odairni: vége. A mit eddig átéltünk, az bus volt, szomorú volt, de tiszta szép és ragyogó maradt. A mi ezután jönne!... Hiszen ez elől szökttem meg, ez elől riadtam vissza. S maga sokkal okosabb ember, semhogy erőszakolna a lehetent.

Minden ember mást érez s mást tud lehetetlennek. Én a megaláztatást nem bírom elviselni senkitől, de legkevésbé attól, a kit oly mélyen és igazán szeretek, mint magát.

H I R E K

Megjohadás.

Eddig az éjjel volt a nappalom
S líderclángos mocsár a tengerem,
Selyemruhas binár a mélybe csalt,
Ahol csak bűz, csak sár s izsap terem.
Maradjon mindörökké mély titok,
Eddig hol vesztegelt az én hajóm:
— Hol bűnös lelkem végre üdvözül
Te adsz szerelmet, édes angyalom.

Munkára bontva összefont karom,
Ezentul én jó bolond leszek,
Ki százakért rongyok közt dolgozik.
Nos rajta hát, ti megpihent kezek!
Izzadjunk hát az elnyomottakért!
Hisz a miattuk érzett fájdalom:
Derűs szemedbe nevez megpihen
S te adsz nyugalmat, édes angyalom.

Sinylódó milliók siralma mind,
Oh, mind az én szívembe költözött;
Utam sötét vonalban ott megy el
A nyirkos fészkek s tömlőcök között,
Hol fojtó gőz az ember élete
S nyugvóhelye a poshadó alom.
— Hol lelkem kissé sütkérezhetik
Te adsz vidám fényt, édes angyalom.

Pogány Béla.

— **Parjelválasztás a bencéseknel.** Háromévenként szoktak a pannonbani p-rieli tisztségű bencéseknel betöltendő választás útján. Jándy Bernardin eddig perjel mandatumára lejárván, a múltkorokban bontották föl a beérkezett szavazatok. Első helyen ismét Jándy Bernardint, a pápai bencés gimnasiunai igazgatóját jelölték 180 szavattal. Második helyen Tell Anasztár dr. papai, harmadik helyen Pacher Donat sopperi főgimnasiunai igazgatót jelölték. A kinevezés joga Hadu Tibor dr. főpapat illetvén meg, minden valószínűség szerint Jándy Bernardin fog ismét a díszes tisztségre kinevezetni.

— **Madarak és fak napja.** A celldömölki r. kath. fiúiskola június 5-én tartotta meg az elrendelt madarak és fak napját. Reggel az iskolában kis ünnepély volt szavalatokkal, énekekkel és a nap megtartásával egybekötve, majd kivonult a nagy gyermekcsereg a Ság-hegyre, onnan az izsáki erdőre, hol vidám játék között telt el az idő estig, a mikor mai alig várva, a hogy fáradt testüket letehessék pihenni, hazaindultak. A kiránduláson részt vett Bán János plébános és néhány szülő is.

— **Püspök a szegényeknek.** Mikes János gróf megyéspüspök Szombathely város-egényei számára 400 koronát küldött a polgármesternek. A püspök adománya ma kerül átadásra Szombathely egényei között vallás különbségre való tekintet nélkül.

— **Áthelyezés.** Az *Aranykorona* lapján László Zeigmond szerkesztésében a veszprémi lapokba áthelyezte át.

— **Szentmáriali ereklye Szombathelyen.** Már írunk arról, hogy toursi szent Márton ereklyéjét országos ünnepségek keretében Szombathelyre fogják szállítani. Június 8-án Tours városában volt a szent ereklyéjének ünnepélyes átadás-és átvétele. A szombathelyi egyházmegyé-

ből nyolc tagú küldöttség zárandokolt Toursba. Az ereklyéket ideiglenesen a szombathelyi domonkosrendiek Szent Márton-templomában helyezték el és ma az egész egyházmegye ünnepelésével diadalmenetben beviszik a püspöki székesegyházba és ott a „Szent Márton-oltárra” állítják. Szent Márton tudvalegleg szabariai születésű volt és mint ilyen, a szombathelyi egyházmegyének védőszentje. Hosszu küzdelmek árán jutott el Toursba, a hol püspök volt, de szülőföldjéről sohasem feledkezett meg, a mi bizonyít, hogy közte és Szombathely között állandó volt a kapcsolat. Ma Szombathelyen szabad ég alatt lesz nagy mise, a melyen a püspök fog celebrálni.

— **Két és fél év gyilkosságáért.** A szombathelyi törvényszék esküdtszéke kedden tárgyalta Feiertag Károly bűnügyét ki Némethidegkuton agyonlőtte szomszédját, Wagner Ferencet, a kivel állandóan hadilábon állott volt. Az esküdtszék tavaly négy évi börtönrre ítélte Feiertagot, az ítéletet azonban a Kuria megsemitette azon az alpon, mert a bíróság a halált okozó testi sértésre vonatkozólag nem tett fel kérdést. Az esküdtek most erős felindulásban elkövetett halált okozó súlyos testi sértés büntetésben mondták ki Feiertagot bűnösnek, mire a bíróság két és fél évi börtönrre ítélte. A védő semmisségi panaszt jelentett be.

— **A bosszúálló cseléd.** Kovács József magyargencsi béri a napokban cselédjét, Missáros János béréslegényt megfédte, a legény annyira felűhűdött, hogy egy vasvillával gazdája legszebb ökrét az istállóban összeszurkálta. A brutális legényt feljelentettek a celldömölki kir. járásbírósnál.

— **Vizbe fullak.** Beck Ferenc 12 éves fiú, Szentgotthardon a múlt pénteken belefulladt a Rába folyóba fürdés közben. Sarváron szintén a vízbe full fürdés közben egy 9 éves állm gyermekemehlyi fiú.

— **A korcsmáros szerencsétlensége.** Krausz Ignác bejci vendéglős delélt kibajtotta lovait a Herpenyő folyóhoz, hogy a malom mellett meguszassa őket. A víz itt magasán állott s a lovakat az ár csakhamar elragadta. Mikor látta hogy veszedelmbe forog az élete, kinyitott a kocsiából, de elmerült a habokban. Kiáltásaira többen segítségére siettek, de a mentőket is majdnem elsodorta a víz a kénytelenek voltak visszafordulni. A korcsmáros lovaival együtt ott veszett a vízben.

— **Felnyársalták a lécek.** Borzalmas halállal halt meg Vasszentmihályon egy szolgálóegény. Porpáczy Kálmán nagybéri cseléde, Luthár János 15 éves ostoros fiú felmaszott a sertésöl tetejére, hogy a zsuppot megigazítsa, azonban elveszítette az egyensúlyt s lezuhant a tetőről. A fiú oly szerencsétlenül esett le, hogy a kerítés hegyes lécei felnyársalták. Az ostoros fiú fel órai szenvedés után meghalt.

— **Tánciskola.** Mint értesülünk Mészáros József okl. tanítónar a folyó hónapban városunkban érkezik. Tudósításunkhoz ajánló sorokat fűzni feleslegesnek tartjuk, hiszen köszönségünk Mészáros József mult évi itt szereplése alatt megismerhethe táncánitói képességeit.

— **Testvérek egymás ellen.** Nagy József kementésaljai földművelőgazda két legényfiát a varható örökség fölött összevisszaválasztottak s úgy elvárték egymást, hogy mindkettőjükhöz orvosot kellett hívni. A két testvér most feljelentést tesz egymás ellen a kir. járásbírósnál.

— **Tolvaj szomszéd.** Horváth József kementésaljai földművelőgazda két legényfiát a varható örökség fölött összevisszaválasztottak s úgy elvárték egymást, hogy mindkettőjükhöz orvosot kellett hívni. A két testvér most feljelentést tesz egymás ellen a kir. járásbírósnál.

— **Halál a gégygyárban.** Szombathelyen a Máyer-féle gégygyárban a mult pénteken Pék János lakatosnak munkaközben a fejére esett egy géprész, Pék egy napi szenvedés után behalt súlyos sérülésébe.

— **A csizmazás halottja.** Jóna Sándor 76 éves gesei gazda hétón tehenes fogatával kiment a mezőre. Mielőtt munkába fogott, a mezőn le akarta vetni csizmáját és a keréküllőbe akasztotta a lábát. E közben a tehenek megvadultak és a gazda a küllők közé szorult lábával, a mely eltört. Beszállították a kórházba, a hol meghalt.

— **Honnyi adó folyt be.** Szigetváry Géza kir. pénzügyigazgató jelentése szerint állami egyenes adóben esedékes volt 2 millió 961 ezer 334 korona, ebből befolyt 1.524.178 korona, a hátralék tehát 1.393.793 korona. Összehasonlítva az eradémény az előző év hasonló időszakkal: a folyó évi állapot 158.274 koronával kedvezőbb.

— **Életvit utkaparó.** Körmentéről jelentik: Kedden déleltől Török Károly állami utkaparó felakasztotta magát. Mire észrevették tettét, már halott volt. Az öngyilkosság okát nem tudják, de valószínű, hogy életvit volt. Feleséget és nagy családot hagyott hátra.

— **A városi tisztviselők mozgalma.** A magyar városok országos kongresszusa mozgalmat indított, hogy a tisztviselők is megkapják a MAV-tól a felaru városi kedvesmenny. Szombathely és Kőszeg vasutai mozt állítják egybe a lajstromot, mely ki fogja mutatni a félaru menetjegyre reflektálók számát.

— **Návagyárosítás.** A belügyminiszter megengedte, hogy Wiesbogen Ferenc ostffyasszonyfai r. kath. kanvortinító és törvényes utódai vezetéknévüket Vargyas-ra magyarosították.

— **Állatdíjazások.** A Vas megyei Gazdasági Egyesület szerdán delután ülést tartott Szombathelyen a varmegyeház kistermeben. Chernel Antal elnökele alatt.

A szakosztály kimondta, hogy a földmívelésügyi miniszter által adományozott 3900 és az egyesület által előirányozott 1100 koronát állatdíjazási célokra fogja fordítani s nyolc helyen állatdíjazást rendel.

— **Állatdíjazások a következőképen tartják meg:**

Július 26-án Vasváron.

Augusztus 1-én Sárváron.

Szeptember 6-án Kisgyúnyomban.

Augusztus 19-én Felsőoldván.

Szeptember 8-án Senyeházán.

Szeptember 11-én Vassécsényben.

Szeptember 18-án Szenteleken.

Szeptember 20-án Szentgotthardon.

A szakosztály végül kimondta, hogy megalkítja a megyei tejaszövetkezetek szövetségét s ennek előkészítésére bizottságot küldött ki.

— **Felvételi tanító-képző intézetbe.** A felsőlövői ág. ev. tanítóképző-intézet I. osztályába a jövő 1918-14. tanévre 20 növendék vétetik fel. A felvételtérésekor születési, iskola (a közép- vagy polgári iskola IV. osztályáról), orvosi és ujjraoltsági bizonyítvány küldendő be. A II. osztályba 10 tanuló vétetik fel; a III. és VI. osztályba csak kifogástalan magaviseletű és jó előmeneteli növendékek vétetnek fel esetleg. Az intézettel kapcsolatos internátusban összesen 25 uszorgalmas és jóviseletű növendék helyeztetik el, a kik a teljes ellátásért havi 24 koronát fizetnek.

A felvétel iránti kérvénynek a felsőlövői evang. tanítótértek iskolai bizottságos címeve június hó 30-ig nyújtandók be az igazgató-ságban.

Sirolin "Roche"

ezerszeresen bevált

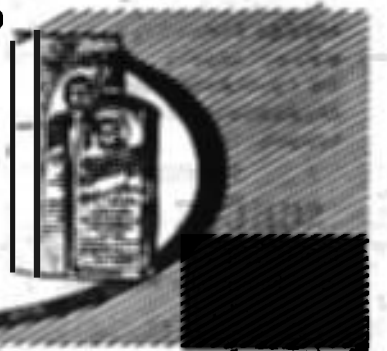
tüdőhurutok ellen

friss és idült

köhöges, hörghurutnál

tüdőgyulladások után.

Égészséges tüdők erős élvágy óvszer a
tüdővész ellen.

A jelenkor le gjo bb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztíthatatlan, soha javítást nem igényel. Tűzmentes, fagymentes, vízhatlan és viharálló.

Alatta a padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg

KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kilogram — holott a hornyolt cserépből négyzetméterre 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., így palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebbmenő jótallás!

Felvilágosítást, árjegyzéket és mintát kívánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár R.-T. :: Jánoshaza.
Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

Eladó

Két garnitúra használt, de jókarban levő 8 lőerejű Clayton és Shuttleworth gyártmányu

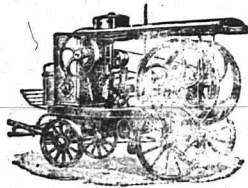
gőzcseplőkészlet.

A gépek megtekinthetők és az árak megtudhatók:

Budai János

gépgyárosnál Kekerütő up. Péth, vasut állomás Várpalota.

Mindenemű gépjavitások, lokomobilok tüzfal kicserélése, vasesztergalyozás, törött öntött részek összeforrasztása elfogadjatik

Gépjavitó és kovácsműhely.

Tisztelettel hozzuk a n. é. közönség b. tudomására, hogy **Czellőmőkön a Gyár-utcában (Kórház-kert mellett)** saját telkünkön épült új műhelyünkben

mezőgazdasági gépjavitó és kovács-műhelyt rendeztünk be.

Elvállaljuk gőzgépek, benzinmotorok, cseplőgépek, vetőgépek, járgányok, szivattyúk stb. szakszerű javítását.

Mindenemű kovácsmunkákat, lóvasalást a legpontosabban teljesítünk. Szíves pártfogást kérve,

kiváló tisztelettel

Varga Testvérek, gépészek.

Kollarit- bőrlemez.

kaucsuk-kompozitívával bevont ruganyos, viharbiztos és időtálló szagtalan fedőlemez. **A jelenkor legjobb fedőlemeze.**

Végtelenül tartós.

Régi zsindelytetők átfedésére kiválóan alkalmas. — Sem mázolni, sem mézslével bekenni nem kell.

Kapható Czellőmőkön: **HOFFMANN MIKSA** fakereskedőnél.

KŐFARAGÓ és sirkő-raktár

Czellőmők. Kossuth Lajos-utca

Dusan felszerelt sirkőraktár **Mindenemű kőfaragó munkák, szobrok, utikeresztek, templomi és építkezési munkák a legpontosabban elkészítetnek.**

Tisztelettel:

SCHÜTZ GYULA

temetkezési vállalkozó és nagy :: butoraktár tulajdonos. ::

DEVECSER: Böhm József, Kollin Adolf, Mautner Zsigmond, Rösenberg. AJKA: László Antal, Schlesinger Pál, Nay Pál, Kollin Mór. JÁNOSHÁZA: Kohn F. Fiai, Jánosházi Fogyasztási Szövetkezet, Spitzer Samu utóda Singer Sándor. CZELLŐMÖK: Lendler Samu, Gayer Gyula, Horler János, Hercfeld Mór. SÜMEG: Márkus Salamon Fia, Beretsky Gyula.

Nyomatott a kiadótulajdonos, Vörösmarty-könyvnyomda és hírlapkiadó vállalat gyorsajtóján Devecserben, 1913.